

patron ni!" Ko so to Japonci slišali, so veselo naskočili, a ruske puške so zagrmle in cela vrsta Japoncev se je valjala na tleh.

V ponedeljek, dne 6. t. m. je bil položaj sledeči: V središču pri Šahu imate obe stranki ravnotežje. Japonski oddelki v gorovju severovzhodno od Banjapuu prodirajo proti dolini reke Hun, a Rusi se jim upirajo. Veliki boji so zahodno od železnice. Reke so zamrzle in četam ne napravljajo nobenih ovir. Med reko Hun in železnico stoji Oku nasproti dragi mandžurijski armadi, severno od Hunba in zahodno od Mukdena prodira Nogi. Kuropatkin še ni ničesar določil, da bi Rusi pričeli prevajati velike zaloge iz Mukdena v Tjelin. Iz tega bi sledilo, da Kuropatkin upa odbiti japonske napade. Če se izid bitke sedaj še ne nagiba ne na to, niti na ono stran, tedaj bo pač odločilno, katera stranka bo imela mošnejše rezerve. Če je Ojama izigral vse svoje rezerve, bo v nadaljnjih bojih vedno bolj oslavljen in stališče bo zanj postajalo slabo, seveda ako imajo Rusi dovolj rezerv. Ako se pa obe stranki enako oslabita, tedaj bota zopet prenehali z boji, da dobita novih ojačenj. Nikakor toraj ni gotovo, da bo sedanja bitka res odločilna. Rusov nikakor ni presenetila japonska namera obkoljenja zahodno od Mukdena. To sledi iz tega, da ondi do sedaj kljub japonskim naporom ni nobene izpremembe. Prodiranje Kurokijevo na vzhodnem krilu v dolino reke Hun bo morda dalo položaju novo obliko, a gotovo to ni. Prej morajo Japonci vzeti prelaz Kutulin, a tega še nimajo. Prej na vzhodni strani ne smemo govoriti o kaki odločitvi. Sodi se, da na ruski strani ni namena, izživati odločilnih dogodkov, namen je, zavlačevati, dokler ne začne delovati baltičsko brodogradilno podjetje. Dolgost črte, ob kateri se vrše boji, je najmanj 100 km. To je bojna črta, kakoršne ne pozna dosedanja zgodovina. Oba nasprotnika imata približno vsaj pol milijona vojakov in nad tri tisoč topov.

## Državni zbor.

### Ravnanje z vojniki.

Socijalni demokrati so obdolžili vojno ministrstvo, da je zanemarilo nekega vojaka, ki je bolan ležal v graški vojaški bolnišnici. Deželno brambovski minister je branil vojaško bolniško upravo, da ni res, kar so sociji baje slišali iz ust matere omenjenega vojaka. Socijalni demokrati niso bili zadovoljni z ministrovim odgovorom ter so v zajemnosti z drugimi nemškimi strankami zahtevali, da se začne razprava o ministrovem odgovoru. A večina zbornice je zavrgla ta predlog. Zato so vložili socijalni demokrati v zvezi z vsenemci nujni predlog, s katerim se je morala zbornica pečati pretečeni petek, dne 3. marca. V zbornico je

prišel dr. vitez Uriel, vodja zdravstvenega oddelka pri vojaštvu, ki je trdil, da je v zdravstvenem obziru za vojake po vseh bolnišnicah najboljšo preskrbljeno. Materi onega vojaka je dr. Uriel odrekal sposobnost, pravično soditi o tej zadevi. Ugovarjali so dr. Urielu vsenemci in socijalni demokrati. Da bi se nujnost tega predloga mogla sprejeti, bi morale dve tretjine vseh navzočih poslancev zanj glasovati. Da je zbornica sploh sklepčna, mora biti navzočih vsaj 100 poslancev. V tem slučaju jih je bilo v zbornici 133. Za predlog se jih je vzdignilo 84, proti 49 poslancem, predlog se je toraj odklonil. Tu so pa socijalni demokrati in vsenemci nesramno zmerjali tiste poslance, ki niso hoteli vstati za njihov predlog. Posebno opat Treuenfels je imel veliko prestat. Ta duhovnik iz Tirolske in opat Baumgartner iz Gornje Avstrije hodita v zbornico v talarju in z zlatim križem na zlati verižici na prsih. Ko ni opat Treuenfels hotel pokoren biti mokračem, so kričali le ti na njega rekoč: "Zderite mu križ raz prs; on mu dela sramoto." Kdor ne kriči z mokračem, dela križu sramoto! Mokrač, ki so največji sovražniki križa, mu delajo kaj pa da, čast! Nihče ne zahteva bolj, kakor mokrač "prostost vesti, prostost besede." To pa velja samo za nje in za tiste, ki držijo s socijalnimi demokrati.

### Sprememba tiskovne postave.

Do zdaj ni bilo dovoljeno, časnikov prosto raznašati in razprodajati; pravico za to si je moral vsakdo kupiti od vlade po posebni koncesiji. Ta postava se pa vtegne spremeniti v toliko, da v prihodnje ta koncesija odpade. — Uredniki časnikov so smeli biti dosedaj tudi deželni in državni poslanci. Če se je kateri časnik kaj pregrešil, ni smela oblastnija poslanca urednika preganjati in tožiti, dokler v to ni privolil deželni ali državni zbor. Tiskovni odsek je pa sklenil po večini glasov, da v prihodnje ne sme časnika uredovati moč, ki je deželni ali državni poslanec. Še ena sprememba pri tiskovnem zakonu se predlaga, namreč: če je kdo po časniku bil razžaljen, so o tem sodili dosedaj porotniki, ne navadni sodniki. Zgodilo se je pa dosedaj brezštevilnokrat, da je bil obsojen skoraj vselaj slovenski list pred nemškimi porotniki v Celju in v Mariboru. Nasproti, če je Slovenec tožil nemško liberalne časnike v Celju ali Mariboru, je tožnik propadel. Celjski in mariborski porotniki so skoraj vsakokrat Nemci ali nemški liberalci. Tiskovni odsek se bo v kratkem posvetoval o tem predlogu, ali bi ne bilo primerno, da, če se kdo čuti razžaljenega po časniku, bo o tem razsojeval navadni sodnik, ne pa porotniki. Vsi sodijo, da bodo navadni sodniki bolj pravično postopali v tej zadevi, kakor porotniki.

### Avstrijski Loyd.

Velike važnosti je za razpečavanje našega blaga v ptaje prekmorske države brodersko društvo z imenom "Loyd." To društvo dobiva velikanske podpore od avstrijske države n. pr. za eno samo vožnjo z eno barko v Vzhodno Afriko po 80.000 kron. Prejšnja leta je plula vsak drugi mesec ena Loydova barka v Vzhodno Afriko, toraj šestkrat v letu in je dobilo društvo za to 480.000 kron. Zadnji čas je pa društvo napravilo vsaki mesec eno tako vožnjo; a vlada je društvu plačevala za to ne 960.000 kron (toraj dvanajstkrat po 80.000 K) ampak 1.400.000 kron na leto za 12 voženj. To je bilo tudi poslancem, ki so dosedaj vedno zagovarjali vlado, predebelo in prevelika porata državnega denarja in so v proračunskem odseku morali trgovinski minister in njegovi svetovalci slišati prav trpke besede. Vožnje je proračunski odsek skrčil in plačilo se je primerno znižalo. Še drug čuden slučaj se je zvedel v proračunskem odseku v razkošnem ravnanju pri tej broderski družbi. Nek uradnik iz finančnega ministrstva, Verdin, je prišel pred kratkim kot uradnik v Loydovo društvo. A Loyd ga ni mogel vporabljati in mu je dal slovo čez pol leta. Uradnik je prišel zopet nazaj v službo finančnega ministrstva, a prejel od Loyda kot odškodnino 120.000 kron! In Loyd dobiva, kakor rečeno, velikanske podpore od naše vlade. Zato je proračunski odsek sklenil, da se izvoli poseben pododsek, ki bo napravil načrt prihodnje pogodbe, ki se bo morda sklenila med Avstrijo in Loydovo brodersko družbo.

## Dopisi.

Od nekod. (Središko blato.) Nedavno obiskal sem svojega prijatelja na Grabah pri Središču, a skoraj ne bi mogel priti do njega, ker ni veliko manjkalo, da nisem običal v središkem blatu. Pot od kolodvora do trga je še primerno dobra, a kaka pot potem pride, to ni za popisati. Šel sem, oziroma iti sem moral po cesti, ki pelje skozi središki trg, a sam svojim očem nisem veroval, da bi to bila "okrajna" cesta. Jaz potujem mnogo, pa reči moram, da glede blata tej cesti pač ni para, in to bi naj bila okrajna cesta? Ko sem končno prisopihal do svojega prijatelja, bila je moja obleka tako blatna, da me je bilo sram vstopiti v njegovo stanovanje, saj sem izgledal, kakor da bi se kje po blatu valjal. V svoji obupnosti mej potem sem sicer našel tu pa tam navoženji prodec, a tega sem se moral spet izogibati, da si ne zlomim noge, saj je ta prodec sličen navadnim bučam. Mislil sem si pri sebi: Ubogi Središčani in vsi tisti, ki morajo večkrat hoditi po tej "okrajni" cesti. —

in da se izpremeni in predrugači sedanji naš položaj, ki je postal tako rekoč neznosen!"

"Dobro, dobro!"

"Mi sedaj ne živimo, mi životarimo. A mi smo možje in pomagati si moramo sami. In bomo si pomagali! S preroškim duhom gledam v prihodnost in vidim, kako bomo še v visoki starosti popevali v tihi izbi: Kje so časi, kje so dnovi? — hraneč v srcih spomine in srečo prošlih dnij!"

"Govorili ste mi iz srca, gospod Čuš!" in Šmitek je stisnil iskreno učitelju roko.

"Vi ste rojen govornik, dragi moj!" meni poštar.

"O prosim, gospod Grčar! Nikake sile!"

"Kako gladko vam teče beseda!"

"Nekoliko vaje —"

"Kaj vaja! Talent, talent! In kake stavke delate, moj Bog, kake stavke!"

Šmitek, ki je govoril te besede, zgrabil je s tresočo roko za liter in hotel natočiti učitelju. Hotel, — a natočil ni. — Zvečer pri luči namreč Šmitek ni dobro videl in zato se mu je primerilo, da je teklo vino poleg kozarca na mizo, česar pa ni opazil niti gospod Čuš.

"Torej kaj mislite?" vpraša učitelj poštarja.

"Jaz?" začudi se Grčar. "Hm, jaz ne mislim ničesar!"

Upamo, da nobeden bralcev ne dvomi o njegovih besedah.

"In vi gospod Šmitek?"

"O, jaz vem marsikaj, gospod Čuš, marsikaj, toda pri nas se ne da izvršiti. Vi imate sicer že prakso o prirejanju veselice..."

"A, s tem ni nič, s tem ni nič", pretrga mu besedo učitelj. "Pri nas veselica!"

"Je pač križ, gospod učitelj, jaz ne vem svetovati."

"Kaj pa če bi ustanovili podružnico sv. Cirila in Metoda", oglasi se poštar.

"A, tudi ne, tudi ne!"

"Potem sem pa pri koncu!" zamrmra jezno gospod Grčar. "Pa vi povejte, gospod Čuš!"

In srdito je pogledal v prazno čašo.

Gospod Čuš pa se je ljubko nasmehnil, pobožal si prostor, kjer imajo drugi možje brado, popil nekoliko vina, odprl zaspane oči in rekel skrivnostno:

"Lov, gospoda, lov!"

"Lov?" vprašal je Šmitek malomarno, dočim je poštar topo gledal v luč.

"I seveda! To je najlepša zabava, ki si jo moremo napraviti!"

Ali gospod Šmitek ni bil prepričan.

"Kje dobimo puške?"

"Mala skrb to! Dve proda župan, jedno posodi Andrej —"

"Pa, ali bomo samo lovili! Saj ne vemo kje je kaj divjačine. Jaz se še izgubim v gozdu!"

"E!" Ta samoglasnik je gospod Čuš čez potrebo zavlekel in ob jednom zaničljivo mahnil z roko po zraku. "Pustite me, da izpregovorim. Z nami gre tudi Janez, s katerim je že vse domenjeno. Ali ne, oče Andrej?"

Krčmar Andrej, ki je ravno prinesel iz kleti vina, je radovoljno pritrdil.

"Naj le gre, če je njemu in vam ljubo, gospodje. Zakaj ne bi šel?"

"A kje je Janez, oče?"

(Dalje.)

### Smešničar.

#### Nežna skrbljivost.

Kmetič (lekarnarju): "Prosim, napišite mi natanko, katero zdravilo je za ženo in katero za kravo, gospod apotekar, da ne bode kje krava krivega zdravila dobila!"

Pritoževaje se o tem uzornem blatu, izvedel sem od svojega prijatelja, da ima središki trg pet zastopnikov v okrajnem zastopu in od teh sta baje dva celo v okrajnem odborn; tudi okr. načelnika namestnik je Središčan, in ti vsi nimajo toliko upliva, volje in korajže, da bi Središčanom pomagali do boljše ceste? Ko večkrat slišimo, posebno ob volitvah, o tem narodnem in podvzetnem trgu, veljajo mu vse naše simpatije, a kako neugoden utis povzroči, če vidimo, da so njegova pota oziroma okrajna cesta tako zanemarjena. — Središčani, ako ne bo okrajni zastop za zboljšanje okrajne ceste, ki pelje skozi vaš trg nič storil in ako bodo pri tem tudi vaši okrajni zastopniki molčali, potem pa vam svetujem, da si napravite ob okrajni cesti ozko peško pot, kakor se take najdejo po drugih trgih, ker le tako bo mogoče, da vam ne bo trebalo gaziti v blatu okrajne ceste. — Radoveden sem, bodo li te vrstice imele kaj uspeha; želim bi, in ga iz srca privoščil zavednim narodnim Središčanom.

**Od Mure.** Od Radgone navzdol proti ogrski meji dela Mura velikanske panoge, ki pa skoro niso stalne; danes zavrže Mura to, napravi za to novo, jutri pa je mogoče, da že zasuje komaj narejeno panogo. Ravno pred Radgono se stekata dva močna potoka, izvirajoča nad Klekom, ter se potem skupno zlivata v Muro dobro uro niže od Radgone. Ob ogrski meji pa se vije tretji potok, ki pride iz Kleka.

Na desnem bregu je obal vedno višja, tako da doseže na nekaterih krajih 5—8 m. Če naraste toraj voda v Muri, in naj še naraste Drauchenbach in Salzbach, tedaj nju voda ne more v Muro, ker ta pritiska nazaj in čim večja je, tem več vode se zastaja proti Potrni. Ker pa je svet na levem bregu Mure vseskozi nizek, se kmalu razlijejo vode preko Potrnce proti Žetincem (Dedojci niso nikdar v veliki nevarnosti, ker so že precej oddaljeni), kjer se srečajo sem razlile se vode z vodami Kučnice, in konec vsega je navadno občen preplav cele vasi, posebno še, ker je ob meji in Kučnici na Ogrski strani 2 in pol m visok jez za obrambo zoper vode.

Tak je položaj v Žetincih, če pride „navadna“ voda. Lani pa se je pripetilo, da je bilo preplavljeno vse polje. Polje je vse za nič, ker je voda na nekaterih krajih močno drla in zemljo odnašala iz njiv. Za to škodo, ki je velikanska, so dobili posamezni posestniki po 20—50 gld!! Kaj je to v primeri s škodo in trudom, ki bo zopet potreben, da si vsak napravi na poškodovanih krajih novo rodno zemljo!

Koliko več škode pa se je naredilo na setvi! Komisija za to bo še le odpisala davek — morda leta 1905. —

Žetinski posestniki so v tej veliki bedi imeli le eno veselje, da je tokrat voda razdrila na treh krajih močan in obrašen jez na ogrski strani. Na poplavoče množine vodâ je uplivalo to pretrganje tako, da je padla voda skoro za 1 m v vasi.

Da se tukaj vendar enkrat nekaj zgodi, bi bil tudi že skrajni čas. Merilo in dosti denarja se je že potrosilo, da bi se tudi kmalu kaj v resnici zgodilo! To prosijo in hočejo naši Žetinci. Gospod Reitter, tu imate priliko pokazati svoje prijateljstvo do našega kmeta. Pri „fajerberskih“ slavnostih ste polni sladkih besed, pa skušajte se tudi enkrat v tem oziru pokazati vrlega, za blagor svojih krajanov zavzetega poslanca, okrajnega zastopnika itd. Žetincar.

**Iz Kozjaka pod Urbanom.** (Okrajne ceste.) Proti koncu meseca februarja in v začetku sušca letošnjega leta je zapadel debel sneg. Posebno so bile v tem prizadete naše okrajne ceste v mariborskem okraju. Mariborski okrajni zastop, kateri je v rokah meščanske gospode, se ni popolnoma nič zmenil za nje. Gotovo so si mislili ti gospodje, saj po teh cestah mi ne hodimo po zimi veliko, pa po našem mestu Mariboru ga bomo že dali odpraviti, ter gledali nato, da kateri izmed gospodov ne ostane do ušes v snegu. Kaj se pa potem naj stori z okrajnimi cestami na

severni strani Maribora, katere vežejo skozi Lajtersperk, Sv. Marjeto, Sv. Jakob, Jarenino, Št. Ilj, Sp. in Zg. Kungoto, Svičino, Sv. Jurij ob Pesnici, Kamnica in Sv. Križ nad Mariborom? Vsi ti kraji so zvezani s cestami, za katere mora skrbeti okrajni zastop mariborski. Nobena izmed teh cest ni bila odpravljena od snega, kar pa bi bilo nujno potrebno. Potreba bi bilo, da bi se odpravil sneg s snežnim plugom. Ali kaj takšnega še na misel ni prišlo meščanski gospodi, saj so okrajne ceste za njo le deveta briga. Mislili so si, po teh cestah se ne spreha „nobl“ gospoda, za ubogega slovenskega kmeta, delavca, hlapca in viničarja pa je že dobro, če tudi takšne vrste ljudje ostanejo v snegu. Takšne skrbi in misli ima mariborska gospoda za ubogo slovensko ljudstvo in za okrajni zastop. Ravno iz severne strani Maribora se spravlja največ mleka v mesto. To kar bi bil lahko eden opravljal, ko bi bil odstranjen sneg, morali smo si po dva do trije po debelem snegu črevlje trgati. Če nam je pridrdral voz nasproti, morali smo se mu ogniti v čez pas globok sneg; posebno je bilo to težko za ženske. Tako smo trpeli ljudje in živina vsled zanemarjenja okrajnega zastopa.

Dragi mi kmetje in v obče ubogo slovensko ljudstvo! Ni mogoče naštetati vse težave in nadloge, ki smo jih trpeli vsled debelega snega na okrajnih cestah. Vprašam vas, ali naj gre tako vedno naprej ali se še naj za naprej šopiri mariborska gospoda po našem okrajnem zastopu ter se nam naj naprej godi takšna krivica?

Mislím, da tega mora biti tudi enkrat konec. Vse občine, ki ste lansko leto volile na komando mariborske gospode z meščansko stranko, popravite ta madež pri prihodnjih volitvah. Volite s kmečko stranko, delajmo vsi na to, da spravimo prihodnjič kmete v zastop in ne meščane. Posebno opominjam občine, katere komandira mariborska gospoda ob vsakih volitvah. Kajti, ako vas pusti meščanska gospoda na cesti v snegu obtičati, pustite jo tudi vi pri volitvah v okrajni zastop na cedilu.

Dragi kmetje, tukaj se ne gre za sovraštvo med narodnostjo, pač pa se gre za občni blagor in korist vas ter za korist ubogega slovenskega kmečkega in delavskega ljudstva. To vam priporoča priprost, trezno misleč in zaveden slovenski kmet.

**Iz Vojnika.** (Razno.) Pretečeni mesec je umrl v tukajšnji hiralnici Marko Krejan iz Senovega v rajhenburški župniji. Dosegel je lepo starost 97 let, ali kakor je sam povedal: „tri menj kot sto.“ Nedavno je tožil: „Nikogar nimam več. Vsi so šli pred menoj, otroci, žena, prijatelji, tudi sam bi že rad umrl, saj sem že sam sebi v napotje.“ Bil je ljubezniv, vesel, blag starček. Vsi so ga imeli radi v hiralnici, on pa nje. Ko so mu prišli za god čestitat, jim je v zahvalo zapel. Rad je sam sebe in druge pokratkočasil s kako neprisiljeno šalo. „V hiralnici“, je rekel, „smo sami junaki, samo to slabo stran imamo, da je eden bolj zanič kot drugi.“ Če je imel pa vse rad, mu je bila vendar najbolj pri srcu njegova pipica. Tudi, če ni kadila, ni bila nabasana in ne prižgana, jo je vendar nosil v ustih. Proti zadnjemu, ko že ni mogel več hoditi, si je sprosil dovoljenje, da je smel v sobi kaditi. In to samo on — stari Marko. To je bilo zanj največje veselje in največja čast. Predlanskim na sveto noč je še pel, letos ni mogel več. Naj v miru počiva blagi starček.

V župniji in hiralnici smo imeli do sedaj že nad 50 mrličev. Izredno veliko, ker imamo še le dva meseca za seboj. Na svečnico jih je bilo samo v hiralnici kar pet!

Tukajšno nemško dvorazrednico so razširili v trirazrednico, ki jo je toliko treba v Vojniku, kakor zdravemu človeku tretjega očesa v glavo. Iz samega prevelikega veselja nad tem najnovejšim vspehom se je priredila dne 1. marca veselica, na katero so zbornali nekaj tujcev. Bili so nemčurji sami med seboj in skrbeli po svoje za zabavo. V jutro so se stepli, druge škode ni bilo. Tako so položili

temelj za tretji nemški razred. Pa naj še kedo reče, da Vojnik ne napreduje?

Trgovino so zaprli Fricu „Gollob.“ Kakor je razvidno iz imena, je Golob pristen slovenski tiček, samo letal je nemško. Zdaj je obselel. Postrigli so mu peroti s tem, da niso kupovali pri njem. Zavedni kmetje so kupili raje pri narodnem trgovcu.

**Sv. Jurij ob Ščavnici.** (Štajercu v odgovor.) Skoraj se mi ne zdi vredno, da bi odgovarjal tisti „jasni“ glavi, ki jo je v eni zadnjih števil ptujskega „Štajerca“ tako modro povedala glede sklepa od 8. jan. t. l. našega občinskega odbora. Sam pravi, da se še največji učenjaki niso zjediniili, je li streljanje proti toči koristno ali ne.

Ni še dolgo, kar je g. podpolkovnik Konec, ki se je že več let mudil po letu v slovenjebistriškem okraju ter se nalašč pečal s to zadevo, pisal, da streljanje proti toči nič ne pomaga. Zakaj pa naj naša mala občina za tako dvomljivo reč zamuje precejšnjo svoto denarja, ki ga lahko bolje obrne? In kako spravi dotični dopisnik agitacijo za okrajne volitve in streljanje proti toči v zvezo, ne vem.

Težko si bo pač človek razlagal njegove menda preduhovite (zato nerazumljivo) besede: „Borka je namreč vjela agitacija za okrajne volitve, zato je nepotrebna strelna postaja.“ Da so dotičniku zadnje volitve za okrajni zastop še vedno v želodcu, je pač lahkoumljivo. Gotovo se Vračko in njegovim nemčurjem tresejo hlačice, če pomislijo, kako se ljudstvo vedno bolj zaveda; že pri zadnjih volitvah je Vračko komaj prodril; videli bomo, kaj bo pa pri prihodnjih! Delali smo po prepričanju, ne pa po navodilih radgonskih in ptujskih posilnemcev, in tako bomo ravnali še nadalje. Šaj že vsakdo uvideva, kako uračno je naprednjaštvo orehovskega preroka. Dobro izraža ta svoje naprednjaštvo z besedami, da mu ne ugaja novoslovenska politika. Ta novoslovenska politika ravno vedno in vedno zahteva šole, da bi se slovensko ljudstvo lahko izobraževalo v lastnem jeziku, zahteva slovenske kmetijske šole, slovenske meščanske šole, slovensko vseučilišče. In to je znamenje Vračkovega naprednjaštva, da se upira takim zavodom. Torej ravno neumno bi rad imel ljudstvo, da bi lahko z njim delal, kakor bi hotel, da bi se ne zavedalo svojih pravic. Štajercijanci trdijo, da nočejo novoslovenskega jezika, ker ga ne razumejo. A tega ne pomislijo, da se vsak jezik razvija, slovenski kakor nemški. Da pa ljudje razumevajo pismeni jezik, je najboljši dokaz družba sv. Mohorja, ki pošilja na tisoče knjig vsako leto po vsem Slovenskem in pa velika množica časnikov, ki jih ljudje berejo. Če bi ne umeli, bi ne brali. — Kraljevci, začetkom sušca, 1905. Andrej Borko.

## Razne stvari.

### Iz domačih krajev.

**Moška in ženska podružnica družbe „sv. Cirila in Metoda“** v Mariboru imate prihodnji četrtek, dne 16. sušca t. l. svoj redni letošnji občni zbor v restavraciji tukajšnjega „Narodnega doma.“ Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vzpored običajen. Pričakovati je obilne udeležbe vseh p. n. udov obojne podružnice, kakor tudi velecenjenih prijateljev in podpornikov prekoristne narodne družbe.

**V odborovi seji kat. polit. dr. Save,** v Rajhenbergu, dne 5. marca je odbor sklenil sledeči resoluciji: 1. Katol. polit. društvo „Sava“ obžaluje, da se je glede celjske slov. nem. gimnazije opustilo stališče državne zbornice, kjer se je dne 20. sušca 1902 sklenilo, da ima slov. nem. gimnazija ostati v Celju. 2. Vsi merodajni krogi naj delujejo na to, da slov. nem. gimnazija ostane v Celju.